

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Haldokolnak a pesti cukrászdák*

Forrás:

Nemzeti Újság

Bp.

(Helv)

1920. IV. 11.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

Osztályozás

Tárgy

640.24

Hely

Idő

"1920"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Haldokolnak a pesti cukrászdák.

Budapest, április 10.

A kedves pesti cukrászda, amelyről az írók színdarabot és novellákat írtak s amelynek kis kerek asztalai fölött a pesti szerelem intim beszélgetései folytak, különösen a romantikus Budán, — a pesti cukrászda élete halálos veszedelemben forog.

A pesti kávéházak után a pesti cukrászdákban tükröződött legjobban ennek a városnak élete, hangulata és erkölse. A Gerbeaud finom interieur-jétől az Attila-köruti kis cukrászda festett márványasztaláig fokozatosan megtaláltuk a pesti ember típusát. A béke boldog éveiben a tehetősek a Gerbeaudnál költötték el gazdag reggelijüket, amely tejeskávéből, csokoládéból, vagy kakaóból, nagyszerű szendvicsekből és illatos friss briósokból állott s amely akkor alig egy-két koronába került. Reggeli nyolc óra után nyitották akkor a Gerbeaudot, ma már tíz óra is jóval elmulik, mikor a Gizella-téri főútlelet redőnyeit felhúzzák, ám a régi reggeliző közönség nincs sehol. Nincs közönség, mert nincs — reggeli. Nincs reggeli, mert nincs tej és nincs liszt, amikből a gazdag reggelik készültek.

Békében négyszázötven munkással dolgozott a Gerbeaud és tíz csokoládészínű autója szaladgált a városban. Ma csak háromszáz munkással dolgozik és nincs egyetlen egy autója sem. A Lukács cukrászda százötven munkás helyett csak százal dolgozik és hat autója helyett csak két kocsija jár.

Ennyi a változás külsőleg a két legnagyobb pesti cukrászda üzemében, belsőleg — a sütemények belsejét tekintve — pedig annyi, hogy tejszínhab helyett tojáshabot, finom liszt helyett burgonya és rizslisztet, cukor helyett pedig cukorutóterméket használnak. A Gerbeaud és általában a jobb pesti cukrászdák most is vajjal dolgoznak, de bizony a kisebb cukrászdák környéke már messziről büszkél a margarintól.

A legégetőbb kérdés természetesen a cukor-

hiány. Finomabb készítményeket egyáltalán nem lehet előállítani a cukorutótermékkel. A Gerbeaud úgy segít ezen a bajon, hogy két cukormosó gépet helyezett üzembe, amely megfinomítja ugyan a barnacukrot, de egyúttal meg is drágítja, mert nem számítva az üzemköltséget, a mosás alatt mintegy 25—30 százalékavész el a cukormennyiségnek.

A Ráday-utcában van az Universal Bank, ez a bank az utóbbi napokban tett ajánlatot a cukrászoknak cseh Kristálycukorra és hollandi nádcukorra. A cukrászok azonban — bár üzemük továbbvitele függ attól, hogy cukrot kapjanak, — mégis kénytelenek voltak visszautasítani az Universal Bank ajánlatát, mert százhusz koronát kért egy kiló cukorért.

A pesti cukrászok tíz waggon cukor behozatalára kaptak szállítási igazolványt, kérdés azonban, hogy fogják-e tudni a cukrot szerezni? Ha nem, akkor a cukorutótermékkel fogják a pesti cukrászdák életét egyideig még tovább tengetni és ez az élet az utóbbi időben, valljuk be, nagyon megkeseredett.

Későn nyitnak és korán zárnak a pesti cukrászdák. A nagy üzletekben öt óra felé már nem kap azonnlat a közönség, a kis cukrászdákban még lenne valami azonnlat, de viszont — nincs közönség.

Párisban egy héten két napon át csukva vannak a cukrászdák. Belgiumban pedig öt napon át. A külföld jobban megérti a kor intő szavát, nálunk a pesti cukrászdák görcsösen ragaszkodnak küzdelmes életükhöz, mindössze a Gerbeaud engedile vasárnaponként az üzletei redőnyeit, hogy némiképp csökkentse az egészségtelen forgalmat.

Végeredményében szomorú a pesti cukrászdák margarinnal, liszthiánnyal, tejszínhabbal és egyéb betegségekben való haldoklása, mert a magyar cukrászipar azon kevés iparágaink közé tartozik, amelyek valóban világhíre vergődtek.

házi nyomdájára 1919.